

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK VÉGZÉSE (nyolcadik tanács)

2019. április 30.*

„Megsemmisítés iránti kereset – EMGA és EMVA – A Bizottság végrehajtási határozata – A címzett számára történő értesítés – A határozatnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetése – Keresetindítási határidő – Kezdőnap – Elkésettség – Elfogadhatatlanság”

A T-530/18. sz. ügyben,

Románia (képviselik: C.-R. Canțar, E. Gane, C.-M. Florescu és O.-C. Ichim, meghatalmazotti minőségben)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselik: J. Aquilina és L. Radu Bouyon, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak az európai uniós finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2018. június 13-i (EU) 2018/873 bizottsági végrehajtási határozatnak (HL 2018. L 152., 29. o.) a Romániánál felmerült bizonyos kiadásokat kizáró részében történő részleges megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács),

tagjai: A. M. Collins elnök, M. Kancheva (előadó) és G. De Baere bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

meghozta a következő

Végzést

A jogvita előzményei

- 1 2018. június 13-án az Európai Bizottság elfogadta az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak az európai uniós finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2018. június 13-i (EU) 2018/873 végrehajtási határozatot (HL 2018. L 152., 29. o.; a továbbiakban: megtámadott határozat). A Bizottság a megtámadott határozattal 90 133 370,64 euró összegű pénzügyi korrekciót alkalmazott Romániával szemben többek között a következő intézkedések vonatkozásában: az integrált igazgatási és ellenőrzési

* Az eljárás nyelve: román.

rendszer (IIER) hatálya alá tartozó intézkedésekre tekintettel az 1a. alintézkedés a „Vidékfejlesztés, EMVA” keretében a 2015. és a 2016. pénzügyi év tekintetében, valamint a nem területalapú intézkedésekre tekintettel a 3a., az 5a., a 3b. és az 4b. alintézkedés a „Vidékfejlesztés EMVA 2. tengely” keretében a 2014. pénzügyi év tekintetében.

2 A megtámadott határozat 1. cikke ekként rendelkezik:

„A tagállamok akkreditált kifizető ügynökségeinek az EMGA vagy az EMVA terhére bejelentett kiadásával összefüggő, a mellékletben szereplő összegeket ki kell zárni az európai uniós finanszírozásból.”

3 A megtámadott határozat 2. cikke többek között a következőket írja elő:

„Ennek a határozatnak [...] Románia [...] a címzettje.”

4 2018. június 14-én a megtámadott határozatról C(2018) 3826. számon értesítették Románia Európai Unió melletti Állandó Képviselőjét.

5 2018. június 15-én a megtámadott határozatot kihirdették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

Az eljárás és a felek kérelmei

6 A Törvényszék Hivatalához 2018. szeptember 7-én benyújtott keresetlevelével Románia megindította a jelen keresetet.

7 A Törvényszék Hivatalához 2018. október 12-én benyújtott külön beadványában a Bizottság a Törvényszék eljárási szabályzata 130. cikkének (1) bekezdése alapján elfogadhatatlansági kifogást terjesztett elő.

8 2018. november 26-án Románia benyújtotta a Bizottság által előterjesztett elfogadhatatlansági kifogással kapcsolatos észrevételeit.

9 2019. január 24-i a Törvényszék pervezető intézkedésben kért információkat a Bizottságtól a megtámadott határozatnak az értesítés szerinti szövege és a kihirdetett szövege közötti esetleges eltérésekre vonatkozóan.

10 2019. február 4-i levelében a Bizottság a kért információk megadásával eleget tett a Törvényszék felhívásának.

11 Keresetlevelében Románia azt kéri, hogy a Törvényszék:

– részlegesen semmisítse meg a megtámadott határozatot:

– az 1a. alintézkedést illetően teljes egészében (a 2015. és a 2016. pénzügyi évvel kapcsolatban 13 184 846,61 euró összeg);

– a 3a., az 5a., a 3b és a 4b. alintézkedést illetően teljes egészében (a 2014., a 2015. és a 2016. pénzügyi évvel kapcsolatban 45 532 000,96 euró összeg), valamint másodlagosan a 2015. szeptember 19. előtti időszakot illetően részlegesen (21 315 857,50 euró összeg);

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

- 12 Elfogadhatatlansági kifogásában a Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- állapítsa meg a kereset elfogadhatatlanságát és utasítsa el azt;
 - Romániát kötelezze a költségek viselésére.
- 13 Az elfogadhatatlansági kifogással kapcsolatos észrevételeiben Románia megismétli kereseti kérelmeit, továbbá azt kéri, hogy a Törvényszék állapítsa meg a kereset elfogadhatóságát.

A jogkérdésről

- 14 A Törvényszék eljárási szabályzata 130. cikkének (1) bekezdése értelmében az alperes kérelmére a Törvényszék az ügy érdemét nem érintve dönthet az elfogadhatatlanság tárgyában.
- 15 Mivel a jelen ügyben a Törvényszék úgy véli, hogy az ügy körülményei kellően fel vannak tárva, úgy határoz, hogy nem szükséges az eljárás folytatása.
- 16 Az elfogadhatatlansági kifogás alátámasztására a Bizottság előadja, hogy a keresetet elkésetten, 2018. szeptember 7-én nyújtották be. Véleménye szerint – mivel a megtámadott határozatról Románia Állandó Képviselétét 2018. június 14-én értesítették – a keresetindítás határideje 2018. augusztus 24-én lejárt.
- 17 Az elfogadhatatlansági kifogással kapcsolatos észrevételeiben Románia azzal érvel, hogy a kereset elfogadható.
- 18 Románia elsősorban azt állítja, hogy az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdését azért nem lehet akként értelmezni, hogy a valamely uniós jogi aktus megsemmisítése iránti kereset benyújtására nyitva álló két hónapos határidő kezdőnapja – automatikusan és általánosságban – e jogi aktus hatálybalépésének időpontja, illetve az az időpont, amikortól kezdve ez a jogi aktus joghatásokat vált ki, mert az EUMSZ 297. cikkel ellentétes ez a következtetés.
- 19 Románia másodsorban előadja, hogy következetesen a jogi aktus kihirdetése időpontjának kell lennie az olyan jogi aktus megsemmisítése iránti kereset benyújtására nyitva álló két hónapos határidő kezdőnapjának, amely jogi aktusról értesíteni kell a címzettet, de amelyet a kibocsátója által régóta alkalmazott állandó gyakorlat alapján a Hivatalos Lapban is közzétesznek.
- 20 Románia harmadsorban előadja, hogy ez a megoldás még inkább érvényes, figyelemmel azokra a konkrét körülményekre, amelyek között a román hatóságokat a megtámadott határozatról értesítették és azt kihirdetették. A jelen ügyben az annak betudható jogi bizonytalanságot, hogy a megtámadott határozat nemcsak értesítés tárgyát képezte, hanem azt közzé is tették, hangsúlyosabbá teszik a Románia Állandó Képviselétével a Bizottság által 2018. június 14-én közölt szöveg és a Hivatalos Lap 2018. június 15-i számában közölt szöveg közötti eltérések, amelyek azt mutatják, hogy az értesítés szerinti szöveg legalábbis nem teljes.
- 21 Románia végül úgy véli, hogy mivel az értesítés szerinti szöveg hiányos, a Bizottság megsértette az értesítési eljárást. A gyakorlatban a teljes szöveg kihirdetésének időpontja az az időpont, amelytől kezdve Románia kellően egyértelműen és pontosan ismerte a megtámadott határozat tartalmát és az annak alapjául szolgáló indokokat. Következésképpen a két hónapos keresetindítási határidő a megtámadott határozat Hivatalos Lapban való kihirdetésének időpontjában, azaz 2018. június 15-én indult, és annak ki kell egészülnie az eljárási szabályzat 59. cikkében előírt tizennégy nappal és az ugyanezen szabályzat 60. cikkében előírt, a távolságra tekintettel járó tíznapos, nem változó határidővel.

- 22 E tekintetben egyrésről emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdése értelmében a megsemmisítés iránti kereset „az esettől függően, az intézkedés kihirdetésétől vagy a felperessel történő közlésétől, illetve ennek hiányában attól a naptól számított két hónapon belül kell megindítani, amikor arról a felperes tudomást szerzett”.
- 23 Ezen túlmenően az eljárási szabályzat 60. cikke értelmében az eljárási határidők a távolságra tekintettel tíznapos átalány-határidővel meghosszabbodnak.
- 24 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 263. cikk értelmében a keresetindítási határidők közrendi jellegűek, és nem a felek vagy a bírák rendelkezésétől függnnek (1997. január 23-i Coen ítélet, C-246/95, EU:C:1997:33, 21. pont; 2016. április 19-i Portugália kontra Bizottság végzés, T-550/15, nem tették közzé, EU:T:2016:237, 22. pont; 2016. április 19-i Portugália kontra Bizottság végzés, T-551/15, nem tették közzé, EU:T:2016:238, 22. pont).
- 25 A keresetindítási határidőkre vonatkozó uniós szabályozás célja a jogbiztonság követelményének, illetve annak a feltételnek való megfelelés, hogy az igazságszolgáltatás során ne érvényesülhessen hátrányos megkülönböztetés, sem önkényes bánásmód (lásd ebben az értelemben: 2010. november 16-i Internationale Fruchthimport Gesellschaft Weichert kontra Bizottság végzés, C-73/10 P, EU:C:2010:684, 52. pont; 2012. december 18-i Németország kontra Bizottság végzés, T-205/11, nem tették közzé, EU:T:2012:704, 40. pont; 2016. április 19-i Portugália kontra Bizottság végzés, T-550/15, nem tették közzé, EU:T:2016:237, 23. pont).
- 26 Másrésről emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdése értelmében a közlés alatt azt a magatartást kell érteni, amelynek révén valamely, az EUMSZ 297. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdése alapján meghozott határozathoz hasonló egyedi jogi aktus megalkotója erről az aktusról értesíti annak címzettjeit, és így lehetővé teszi számukra, hogy megismerhessék annak tartalmát, valamint az alapjául szolgáló indokokat (2014. október 2-i Page Protective Services kontra EKSZ végzés, C-501/13 P, nem tették közzé, EU:C:2014:2259, 30. pont; 2012. december 18-i Magyarország kontra Bizottság végzés, T-320/11, nem tették közzé, EU:T:2012:705, 19. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2016. április 19-i Portugália kontra Bizottság végzés, T-550/15, nem tették közzé, EU:T:2016:237, 24. pont).
- 27 Ezen túlmenően az EUMSZ 297. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdése értelmében a címzetti kört tartalmazó határozatokról – a Hivatalos Lapban kihirdetendő jogi aktusoktól eltérően – értesíteni kell a címzettjeiket, és azok az értesítéssel lépnek hatályba (2017. május 17-i Portugália kontra Bizottság ítélet, C-337/16 P, EU:C:2017:381, 35. pont; 2012. december 18-i Magyarország kontra Bizottság végzés, T-320/11, nem tették közzé, EU:T:2012:705, 20. pont; 2016. április 19-i Portugália kontra Bizottság végzés, T-550/15, nem tették közzé, EU:T:2016:237, 25. pont).
- 28 Az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdésének és az EUMSZ 297. cikk (2) bekezdése harmadik albekezdésének együttes értelmezéséből az következik, hogy a megsemmisítés iránti keresetek esetében a keresetindítási határidő kezdőnapjának meghatározása céljából figyelembe veendő időpont a kihirdetés időpontja, amennyiben ezt a kihirdetést – amely a jogi aktus hatálybalépésének feltétele – az EUM-Szerződés előírja, és az értesítés időpontja az EUMSZ 297. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében megjelölt többi esetben, köztük a címzetti kört tartalmazó határozatok esetében (2017. május 17-i Portugália kontra Bizottság ítélet, C-337/16 P, EU:C:2017:381, 36. pont).
- 29 A Bíróság az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdésének ezt az értelmezését annak megállapításával erősítette meg, hogy a címzetti kört tartalmazó határozatok esetében csak az a szöveg hiteles, amelyről az utóbbiakat értesítették, még akkor is, ha ezt a jogi aktust a Hivatalos Lapban is kihirdették (1966. július 13-i Consten és Grundig kontra Bizottság ítélet, 56/64 és 58/64, EU:C:1966:41, 491. o.; 2017. május 17-i Portugália kontra Bizottság ítélet, C-337/16 P, EU:C:2017:381, 37. pont).

- 30 Márpedig a jelen ügyben a megtámadott határozat Romániát kifejezetten címzettként jelöli meg, amint az a határozat 2. cikkéből kitűnik, és arról Románia Állandó Képviselőtét 2018. június 14-én értesítették. Románia ráadásul nem is vitatja, hogy a megtámadott határozat címzettje volna, sem azt, hogy arról 2018. június 14-én értesítették.
- 31 Ennélfogva az EUMSZ 297. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdése értelmében a megtámadott határozat – olyan egyedi jogi aktusként, amelynek Románia a címzettje – akkor lépett hatályba Románia tekintetében, amikor az értesítésre 2018. június 14-én sor került. Románia ezen értesítésnek köszönhetően szerezhetett tudomást az említett határozat tartalmáról és a határozat alapjául szolgáló indokokról.
- 32 Ennélfogva arra a következtetésre kell jutni, hogy a megtámadott határozattal szembeni keresetindításra nyitva álló határidő akkor kezdődött, amikor a határozatról Románia Állandó Képviselőtét értesítették, nem pedig akkor, amikor azt a Hivatalos Lapban kihirdették.
- 33 Az eljárási szabályzat 59. cikkét egyébként a jelen ügyben nem lehet alkalmazni, mivel azt csak olyan esetekben lehet alkalmazni, amikor az intézmények valamely jogi aktusával szembeni kereset benyújtására nyitva álló határidő e jogi aktus Hivatalos Lapban való kihirdetésének időpontjában kezdődik.
- 34 Ezt a következtetést Románia érvei sem kérdőjelezhetik meg.
- 35 Románia lényegében azzal érvel, hogy a jelen ügyben a keresetindítási határidő a megtámadott határozat Hivatalos Lapban való kihirdetésének, nem pedig a határozatról való értesítésnek az időpontjában kezdődik. Ez elsősorban az egyrészről valamely intézmény jogi aktusával szembeni megsemmisítés iránti kereset benyújtására nyitva álló határidő kezdőnapjával kapcsolatos kritérium, másrészről pedig az e jogi aktus hatálybalépésének időpontja közötti kapcsolat hiányából, másodsorban a Bizottság azon állandó gyakorlatának következményeként kialakult atipikus helyzetből ered, hogy e határozatokat a címzettjeik értesítésével együtt hirdeti ki, harmadsorban pedig az említett határozat értesítés szerinti szövege és kihirdetett szövege közötti különbségekből ered.
- 36 Románia elsősorban azt állítja, hogy az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy nem a jogi aktus hatálybalépésének időpontja, illetve az az időpont, amikortól kezdve ez a jogi aktus joghatásokat vált ki, automatikusan és következetesen a megsemmisítés iránti kereset benyújtására nyitva álló két hónapos határidő kezdőnapja, valamint hogy a jogorvoslati jog gyakorlása tekintetében az uniós jogi aktus tartalmáról való tényleges tájékoztatási funkció a releváns. A valamely uniós intézmény jogi aktusának megsemmisítése iránti kereset benyújtására nyitva álló határidő kezdőnapja és az e jogi aktus hatálybalépésének időpontja közötti kapcsolat hiányából következik, hogy a megtámadott határozattal szembeni kereset benyújtására nyitva álló határidő kezdőnapja – noha az már esetleg hatályba lépett, és Romániával szemben joghatásokat vált ki – lehetne a Hivatalos Lapban való, későbbi kihirdetésének időpontja.
- 37 E tekintetben megjegyzendő, hogy Románia érvelése a megsemmisítés iránti kereset EUMSZ 263. cikkben említett elfogadhatósági feltételei, valamint az ilyen keresettel megtámadott jogi aktus érvényességével kapcsolatos feltételek összekeverésén alapul (lásd ebben az értelemben: 2006. december 11-i MMT kontra Bizottság végzés, T-392/05, nem tették közzé, EU:T:2006:382, 33. pont). Ez az érvelés tehát nem kérdőjelezheti meg – a keresetindítási határidő kezdőnapjaként – a megtámadott határozattal kapcsolatos értesítés relevanciáját.
- 38 Ezen túlmenően Románia érvelése hatástalan, amennyiben több olyan ügyre hivatkozik, amelyekben kétségtelenül a kihirdetés képezte a keresetindítási határidő kezdőnapját, de ez csak azért volt így, mert a felperest nem értesítették a szóban forgó jogi aktusról. Márpedig a jelen ügyben Románia a megtámadott határozat címzettjeként arról megfelelő értesítést kapott, és ez az az értesítés, amely a keresetindítási határidő kezdőnapjának minősül.

- 39 Ily módon Románia azon állítását illetően, amely szerint a Bíróság az 1998. március 10-i Németország kontra Tanács ítéletben (C-122/95, EU:C:1998:94, 35. pont) megerősítette, hogy a valamely uniós jogi aktussal szembeni kereset benyújtására nyitva álló határidő kezdőnapja annak ellenére a jogi aktus kihirdetésének napja, hogy az az e jogi aktus hatálybalépése tekintetében nem bír relevanciával, elegendő emlékeztetni arra, hogy ebben az ügyben egy, az Unió által megkötött nemzetközi megállapodást követően elfogadott rendelet, azaz egy olyan általános hatályú jogi aktus képezte a megtámadott jogi aktust, amelynek valamennyi tagállam a címzettje volt, és amelynek a Hivatalos Lapban való kihirdetése képezte a keresetindítási határidő kezdőnapját, továbbá amellyel kapcsolatban semmiféle értesítésre nem került sor (lásd ebben az értelemben: 2012. július 4-i ICO Satellite kontra Bizottság végzés, T-350/09, nem tették közzé, EU:T:2012:341, 36. pont). Ebben az ítéletben a Bíróság kijelentette, hogy a keresetindítási határidő kezdőnapjaként a jogi aktusról való tudomásszerzés időpontjával kapcsolatos kritérium másodlagos jelleggel bír a jogi aktus kihirdetésével vagy a jogi aktusról szóló értesítéssel kapcsolatos kritériumokhoz képest. Az ítéletből egyáltalán nem tűnik ki, hogy az értesítéssel kapcsolatos kritérium másodlagos jelleggel bír a kihirdetéssel kapcsolatos kritériumhoz képest.
- 40 Ehhez hasonlóan, ami azt az ezzel összefüggő állítást illeti, hogy a Bíróság a 2005. november 21-i Tramarin kontra Bizottság végzésben (T-426/04, EU:T:2005:405, 49. pont) kijelentette, hogy „az olyan jogi aktusokkal kapcsolatban, amelyeket az érintett intézmény állandó gyakorlata szerint [...] közzétesz, a keresetindítás határidejét a kihirdetés napjától kell számítani”, elegendő megállapítani, hogy ebben az ügyben nem a felperes, hanem egy harmadik személy volt az értesítés tárgyát képező határozat címzettje. Márpedig a jelen ügyben a vitatott határozatról a megtámadott határozat címzettjeként megfelelően értesítették Romániát.
- 41 Egyebekben a 2013. április 23-i Gbagbo és társai kontra Tanács ítéletre (C-478/11 P–C-482/11 P, EU:C:2013:258, 58. és 59. pont) való hivatkozást illetően elegendő rámutatni, hogy a Bíróság abban az ítéletben azt állapította meg, hogy az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdésének alkalmazása nem lenne koherens, ha azon személyekkel és szervezetekkel szemben, akik, illetve amelyek neve szerepel a közös kül- és biztonságpolitikára vonatkozó rendelkezések alapján elfogadott jogi aktusok mellékleteiben szereplő jegyzékekben, a megsemmisítés iránti kereset benyújtására nyitva álló határidő kezdőnapja a szóban forgó aktus kihirdetésének időpontja lenne, és nem az az időpont, amikor azt közölték velük. A Bíróság szerint ebből az következik, hogy habár a vitatott jogi aktusokhoz hasonló jogi aktusok hatálybalépésére természetesen a kihirdetésükkel sor kerül, az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében az ezen aktusok megsemmisítése iránti kereset benyújtására nyitva álló határidő mindegyik említett személy és szervezet tekintetében a közlés időpontjában kezdődik, amelyre sor kell, hogy kerüljön. Ebből az ítéletből nyilvánvaló módon kitűnik, hogy akkor is az értesítéssel vagy az egyedi közléssel kapcsolatos kritériumot kell a keresetindítási határidő kezdőnapjaként alkalmazni, ha a kihirdetéssel kapcsolatos kritérium határozza meg a szóban forgó jogi aktus hatálybalépését. Ez az ítélkezési gyakorlat tehát semmilyen módon nem tudja alátámasztani Románia azon elméletét, amely szerint a keresetindítási határidő kezdőnapja a kihirdetés, mivel – éppen ellenkezőleg – ez az ítélkezési gyakorlat formálisan ezt olyan esetben is elveti, amikor a kihirdetés határozta meg a szóban forgó jogi aktus hatálybalépését és joghatásainak bekövetkezését.
- 42 Románia másodsorban azt kifogásolja, hogy a Bizottság régóta alkalmazza az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére kifizetett egyes kiadások uniós finanszírozásból való kizárásáról szóló határozatoknak a Hivatalos Lapban való – a címzetteknek az e határozatokról való értesítése melletti – kihirdetésével kapcsolatos állandó gyakorlatot. Egy olyan atipikus helyzetben, amelyben egy egyedi jogi aktust ki is hirdetnek, a kihirdetés, nem pedig az értesítés lehet az, ahogyan a címzettek tudomást szereznek a jogi aktus tartalmáról, valamint a jogi aktus alapjául szolgáló indokokról úgy, hogy az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdésében előírt két hónapos határidőn belül gyakorolhassák jogorvoslati jogukat. Ily módon amennyiben egy jogi aktust kétféleképpen – a jelen ügyben kihirdetés és értesítés révén – hoztak a

címzett tudomására, a jogbiztonság elve és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog azt követeli meg, hogy a jogi aktus kihirdetésének, nem pedig az arról szóló értesítésnek az időpontja legyen a megsemmisítés iránti kereset benyújtására nyitva álló két hónapos határidő kezdőnapja.

- 43 E tekintetben előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy az 1998. szeptember 15-i BP Chemicals kontra Bizottság ítéletben (T-11/95, EU:T:1998:199, 48–51. pont) a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság azt az állandó gyakorlatot alkalmazza, hogy az említett ítélet alapjául szolgáló ügyben szóban forgókhoz hasonló határozatokat – jelesül egy, az állami támogatásokról szóló határozatot – kihirdeti, és úgy vélte, hogy a felperes jogszerűen számíthat arra, hogy a vitatott határozatot a Hivatalos Lapban ki fogják hirdetni. Jóllehet a Törvényszék úgy vélte lényegében, hogy a kihirdetés időpontja képezte a szóban forgó határozattal szembeni keresetindításra nyitva álló határidő kezdőnapját, pontosította, hogy ez csak és kizárólag abban az esetben van így, ha a vitatott határozatról korábban nem értesítették a felperest. Az említett ítéletből következésképpen kitűnik, hogy még ha a Bizottság alkalmazza is azt az állandó gyakorlatot, hogy kihirdeti a jelen ügyben szóban forgóhoz hasonló, az egyes kiadásoknak az Unió mezőgazdasági alapjaiból történő finanszírozásból való kizárásáról szóló határozatokat, a keresetindítási határidő kiszámítása céljából az e határozat címzettjeinek minősülő tagállamoknak az e határozatról való értesítését, nem pedig a határozat Hivatalos Lapban való kihirdetését kell figyelembe venni, amennyiben ezen utóbbira később került sor (lásd ebben az értelemben: 2015. november 23-i Szlovénia kontra Bizottság végzés, T-118/15, nem tették közzé, EU:T:2015:912, 27. és 28. pont; 2016. április 19-i Portugália kontra Bizottság végzés, T-550/15, nem tették közzé, EU:T:2016:237, 35 és 36. pont). Márpedig a jelen ügyben nem vitatott, hogy a megtámadott határozatról a határozat kihirdetését megelőzően értesítették Romániát.
- 44 Ezután Románia nem állíthatja érvényesen, hogy a Bizottság – figyelemmel a körülményekre – olyan jogos elvárást keletkeztetett a címzetteknel, hogy minden egyes olyan alkalommal sor fog kerülni a Hivatalos Lapban való kihirdetésre, amikor a megtámadotthoz hasonló határozatot fogad el, valamint hogy az általában az olyan jogi aktusok kihirdetéséből eredő következmények merüljenek fel, amely aktusok tekintetében az uniós szabályozás kihirdetési kötelezettséget ír elő. Románia ugyanis nem terjeszt elő semmiféle olyan bizonyítékot, amely alá tudná támasztani, hogy a Bizottság a számára ilyen értelmű konkrét biztosítékokkal szolgált volna (lásd ebben az értelemben: 2010. december 16-i Kahla Thüringen Porzellan kontra Bizottság ítélet, C-537/08 P, EU:C:2010:769, 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2015. november 23-i Szlovénia kontra Bizottság végzés, T-118/15, nem tették közzé, EU:T:2015:912, 28. pont; 2016. április 19-i Portugália kontra Bizottság végzés, T-550/15, nem tették közzé, EU:T:2016:237, 37. pont).
- 45 Ezen túlmenően, ami azt az állítást illeti, amely szerint az EUMSZ 263. cikk ilyen értelmezése ellentéte a jogbiztonság elvével és a hatékony bírói jogvédelemhez való joggal, elegendő emlékeztetni arra, hogy – az állandó ítélkezési gyakorlat szerint – ez az értelmezés teljes mértékben megfelel a panaszra és a keresetre vonatkozó határidők céljának, amelyek a jogbiztonság védelmét hivatottak biztosítani annak megakadályozásával, hogy a joghatásokat kiváltó uniós jogi aktusokat határozatlan ideig lehessen vitatni (1971. július 7-i Müllers kontra CES ítélet, 79/70, EU:C:1971:79, 18. pont; 1972. február 17-i Richez-Parise kontra Bizottság ítélet, 40/71, EU:C:1972:9, 6. pont; 1984. július 12-i Moussis kontra Bizottság ítélet, 227/83, EU:C:1984:276, 12. pont), és amelyek megfelelnek annak a szükségletnek, hogy a bírósági eljárásban ne érvényesülhessen hátrányos megkülönböztetés vagy önkényes bánásmód (1987. február 4-i Cladakis kontra Bizottság ítélet, 276/85, EU:C:1987:57, 11. pont; 2000. június 29-i Politi kontra ETF ítélet, C-154/99 P, EU:C:2000:354, 15. pont; 2008. március 5-i Combescot kontra Bizottság ítélet, T-414/06 P, EU:T:2008:58, 43. pont).
- 46 Ráadásul, ami az ehhez kapcsolódó azon állítást illeti, amely szerint a Bíróság a 2012. december 19-i Leno Merken ítéletben (C-149/11, EU:C:2012:816, 39. pont) már megállapította, hogy amennyiben valamely rendelkezés szövege nem egyértelmű, figyelembe kell venni, hogy e rendelkezés milyen kontextusba illeszkedik, és milyen célokat követ, elegendő emlékeztetni arra, hogy nem vitatott, hogy az EUMSZ 263. cikk szövege – akár önmagában, akár az EUMSZ 297. cikkel együttesen értelmezve –

semmiféle kétségnek nem enged teret (lásd ebben az értelemben: 2015. november 23-i Szlovénia kontra Bizottság végzés, T-118/15, nem tették közzé, EU:T:2015:912, 31. pont; 2016. április 19-i Portugália kontra Bizottság végzés, T-550/15, nem tették közzé, EU:T:2016:237, 33. pont).

- 47 Végezetül meg kell állapítani, hogy éppen a címzettjeiket megjelölő jogi aktusokkal szembeni megsemmisítés iránti kereset benyújtására nyitva álló határidő kezdőnapjaként az értesítés mint egyetlen kritérium elfogadása az, amely garantálja a jogbiztonságot és a hatékony bírói jogvédelem, ellentétben a Románia által javasolt azon hibrid megoldással, amely szerint a jogi aktus címzettjének, akit arról megfelelően értesítettek, még tájékozódnia kell annak a Hivatalos Lapban való esetleges és bizonytalan – lévén, hogy nem kötelező – kihirdetéséből.
- 48 Románia harmadsorban lényegében azt állítja, hogy a keresetindítási határidő kezdőnapjának a megtámadott határozat hiánytalan kihirdetésének, nem pedig az arról szóló hiányos értesítésnek kell lennie. Álláspontja szerint a megtámadott határozat 2018. június 14-én közölt szövege és a 2018. június 15-én kihirdetett szöveg közötti eltérésekből következik, hogy a Románia Állandó Képviselőéhez érkező értesítés hiányos volt, amely nem tette számára lehetővé a jogi aktus tartalmáról való tudomásszerzést. E tekintetben mindenekelőtt a más tagállamokra vonatkozó rendelkezésekben fellelhető eltérésekre hivatkozik. Ezután – a Romániával kapcsolatos rendelkezéseket illetően – azzal érvel, hogy a 6701 és a 6711 költségvetési jogcím esetében az ötödik oszlopban közölt, a „Tanúsítás” intézkedésnek megfelelő, a 2015. és a 2014. pénzügyi évre vonatkozó információk hiányosak a „Legvalószínűbb hibaarány, EMVA nem IIER” és a „Legvalószínűbb hibaarány, EMVA IIER” indok tekintetében, mivel az értesítés szerinti változat kizárólag – és nem egyértelműen – az „összeg” (románul „sumă”) szót említi. Románia szerint ezek az eltérések olyan alapvető aspektusokat érintenek, mint az intézkedések, az indokok és a korrekciók típusa, és azok közvetlen hatással vannak a megsemmisítés iránti kereset megindításával kapcsolatos döntésre és e kereset kidolgozásának módjára. Románia egyebekben előadja, hogy bizonyos eltérések éppen a „becsült összeg” megfogalmazásnak a keresetlevélben kifogásolt alkalmazására vonatkoznak.
- 49 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében akkor szabályszerű a határozatról való értesítés, ha azt közölték a címzettel és ha a címzett számára lehetővé teszik a határozat tudomásulvételét. Ezen utóbbi feltételt illetően a Bíróság úgy vélte, hogy az akkor teljesül, ha a címzett tudomást szerezhetett e határozat tartalmáról, valamint az azt megalapozó indokokról (lásd: 2017. május 17-i Portugália kontra Bizottság ítélet, C-337/16 P, EU:C:2017:381, 47. és 48. pont; 2019. március 21-i Eco-Bat Technologies és társai kontra Bizottság ítélet, C-312/18 P, nem tették közzé, EU:C:2019:235, 25. és 26. pont).
- 50 Ebből következik, hogy az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdésében előírt keresetindítási határidő alkalmazását nem érinti a pusztán alaki hiba, vagy egy olyan kihagyás, amely – még ha nem is pusztán alaki jellegű – nem akadályozza meg az értesítés tárgyát képező határozat címzettjét abban, hogy tudomást szerezzen a határozat tartalmáról és annak indokairól (lásd ebben az értelemben: 2017. május 17-i Portugália kontra Bizottság ítélet, C-337/16 P, EU:C:2017:381, 48–50. pont; 2019. március 21-i Eco-Bat Technologies és társai kontra Bizottság ítélet, C-312/18 P, nem tették közzé, EU:C:2019:235, 27. pont).
- 51 A jelen ügyben, mindenekelőtt, Románia keresete tekintetében mindenesetre mint irreleváns és hatástalant kell elutasítani azt, hogy a más tagállamokra vonatkozó rendelkezésekben állítólagosan esetleges eltérések állnak fenn (lásd ebben az értelemben: 2016. április 19-i Portugália kontra Bizottság végzés, T-550/15, nem tették közzé, EU:T:2016:237, 42. pont).
- 52 Ezután, ami a Romániára vonatkozó rendelkezéseket illeti, kétségtelenül meg kell állapítani – amint azt a Bizottság a Törvényszék kérdésére adott válaszában tette –, hogy vannak apróbb eltérések a megtámadott határozat mellékletében található táblázat ötödik oszlopának értesítés szerinti változata és kihirdetett változata között. A Románia Állandó Képviselőével közölt változatban – a megtámadott határozat mellékletében szereplő táblázat nyomtatása során felmerült problémák miatt – a „sumă

estimată” (becsült összeg) korrekciótípusban alkalmazott „estimată” (becsült) szó nem jelent meg, mivel túlnyúlt a táblázat bizonyos költségvetési jogcímekre vonatkozó rovatain, amelyekben így kizárólag a „sumă” (összeg) szó szerepelt. Ez a probléma később, a Hivatalos Lapban kihirdetett változatban nem merült fel.

- 53 Meg kell ugyanakkor állapítani, hogy ez a nyomtatási hiba nem veszélyeztetheti a mellékletben szereplő információk megértését. Megjegyzendő ugyanis, hogy ebben az ötödik oszlopban csak négyféle korrekció említhető, azaz: először is azon korrekciók esetében, amelyeknél a nem támogatható összegek meghatározhatók, az „egyszeri”, (románul „punctuală” vagy „calculată”), másodsor, az átalánykorrekciók esetében az „átalány” (románul „rată forfetară”), harmadszor, egy ismert összeg alapján extrapolált korrekciók esetében a „becsült összeg” (románul „sumă estimată”), és negyedszer, egy ismert százalék alapján extrapolált korrekciók esetében az „extrapolált” (románul „extrapolate”). Mivel három korrekciótípus románul a „sumă” (összeg) szótól teljesen eltérő elnevezéssel rendelkezik, ez a szó nyilvánvalóan és teljesen egyértelműen kizárólag a „sumă estimată” (becsült összeg) korrekciótípusnak felelhet meg.
- 54 A Bizottság emellett pontosítja, hogy a Bizottság főtitkársága 2018. június 15-én elektronikus levélben is megküldte Romániának a szóban forgó táblázatokat. Ebben az esetben az elektronikus levélben megküldött melléklet pusztá átolvasása is elegendő lett volna az eltérések tisztázásához.
- 55 Egyebekben, amennyiben Románia a „sumă estimată” (becsült összeg) megfogalmazás alkalmazását kifogásolja, meg kell állapítani – amint azt a Bizottság a Törvényszék kérdésére adott válaszában tette –, hogy két korrekciót valóban tévesen soroltak be „sumă estimatănak” (becsült összeg) „rată forfetară” (átalány) helyett.
- 56 Meg kell azonban állapítani, hogy ez a hiba a Bizottság által Románia Állandó Képviselével 2018. június 14-én közölt szövegben és a Hivatalos Lapban 2018. június 15-én kihirdetett szövegben egyaránt szerepelt, így módon Románia nem állíthatja, hogy ez a hiba megakadályozta abban, hogy az előírt határidőn belül megindítsa keresetét.
- 57 A Bizottság emellett pontosítja, hogy ez a kisebb szerkesztési hiba nem fordult elő sem az igazgatási eljárásban, sem a megtámadott határozat indokait tartalmazó összefoglaló jelentésben (summary report). Ebben az esetben a korrekció jellegét illetően semmiféle zavar nem állhatott fenn.
- 58 Következésképpen meg kell állapítani, hogy az értesítés szerinti szöveg és a kihirdetett szöveg közötti, a megtámadott határozat mellékletében szereplő táblázat nyomtatásával kapcsolatos problémából eredő ilyen apró eltérések, valamint a mindkét szövegben megtalálható kisebb szerkesztési hiba nem akadályozhatta Romániát abban, hogy erről a határozatról kellően egyértelműen és pontosan tudomást szerezzen, hogy megértse az annak alapjául szolgáló indokokat, és hogy az előírt határidőn belül indítson az ellen keresetet (lásd ebben az értelemben: 2016. április 19-i Portugália kontra Bizottság végzés, T-550/15, nem tették közzé, EU:T:2016:237, 43. pont).
- 59 Meg kell tehát erősíteni a fenti 32. pontban megfogalmazott azon következtetést, amely szerint a megtámadott határozattal szembeni keresetindításra nyitva álló határidő akkor kezdődött, amikor a határozatról Románia Állandó Képviselétét értesítették, nem pedig akkor, amikor azt a Hivatalos Lapban kihirdetették.
- 60 Ennélfogva – figyelemmel a fenti megfontolásokra, továbbá az eljárási szabályzat 58. és 60. cikkének megfelelően – a távolságra tekintettel járó határidővel számított keresetindítási határidő 2018. augusztus 24-én éjfélkor lejárt.
- 61 Márpedig Románia csak 2018. szeptember 7-én nyújtotta be a keresetlevelet.

- 62 A keresetet tehát nyilvánvalóan az előírt határidő lejártát követően, ennél fogva pedig késedelmesen indították.
- 63 Románia végezetül nem igazolta olyan menthető tévedés, előre nem látható körülmények vagy *vis maior* fennállását – és nem is hivatkozott azokra –, ami az Európai Unió Bírósága alapokmányának az ezen alapokmány 53. cikke értelmében a Törvényszék előtti eljárásra alkalmazandó 45. cikkének második bekezdése alapján lehetővé tenné az előírt határidőtől való eltérést.
- 64 A fentiek összességéből következik, hogy a jelen keresetet mint elfogadhatatlant teljes egészében kell elutasítani.

A költségekről

- 65 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 66 Romániát, mivel pervesztes lett, a saját költségein felül a Bizottság részéről felmerült költségek viselésére is kötelezni kell, a Bizottság kérelmének megfelelően.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a keresetet mint elfogadhatatlant elutasítja.**
- 2) A Törvényszék Romániát kötelezi a saját költségein felül az Európai Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.**

Luxembourg, 2019. április 30.

E. Coulon
hivatalvezető

A. M. Collins
elnök